

Jelen számunkban...

- Kórustalálkozó lesz Váradon
- Bemerítések Bihar megyében
- Gerickéék Kanadában folytatják
- Jubileum Magyarlónán
- Családi nap volt Súlyomkövőváron
- Diakónusavatás Váradon
- Rendhagyó ifikonferencia Érmihályfalván

„Mit is jelent valójában Istenben gyönyörködni? Egy olyan kifejezés ez, amit gyakran használunk, de vajon megértjük a valódi tartalmát? Tudok-e én igazán, szívvel jövőn gyönyörködni Istenben – vagy csak úgy gondolom, hogy tudok? És egyáltalán: lehet-e parancsra gyönyörködni? Hiszen ez az igevers egy felszólítás.”

Sátrak és ösvények

Mikló Róbert emlékére

Táborozásra alkalmas terepet kerestünk. Pontosabban szólva azt a kis tisztást, a Szegyesd-patak keleti partja és a hegyoldal között, ahova sátrainkat az előző nyáron felhúztuk. Az odavezető utat az ár mostanra elmosta. Visszafordultunk hát, és a faluszéli hídon át, a patak nyugati partján húzódó széles legelőn parkoltunk le. A sekély vízmeder kövein ugrálva jöttünk ismét a legelső szép élmények helyszínére. A látvány elszomorított: bokrok és zöld dudva, gödrök, építkezési törmelék, a tavalyi zúgó patak meg épp csak csordogált. „Ez a hely már nem az a hely” – tértünk vissza az érkezési oldalra. Fák csak gyéren álltak itt, tehenek is legelészhettek a közelben. Kedvetlenül láttunk a takarításhoz és a sátrak felferéséhez.

A Sighistel-i sátorozást az ifjúsági vezető, Fűzfa Andrea szorgalmazta a szentjánosi gyülekezet tinédzserei számára, hogy a pénz dolgában még mindig szűkös időkben legalább egy hetet töltsenek együtt a közelebbi hegyekben. Az ötlet valójában Mikló Róberttől eredt. Ő korábban már túrázott a Bihar-hegység lábánál, a Belényestől mintegy 40 km-re fekvő Kisszegyesd-nél. Ismerte a barlangokat, a patak vájta szurdokot és az onnan nyíló völgy táborozásra való alkalmasságát.

A kis csapat tagjai eltérő élethelyzetből jöttek. Edina és Lackó fiunk épp csak az általánost fejezték be. Melinda, Enikő, Zoli és az aradi Mónika már középiskolások. Andrea és öccse, Misi voltak a felnőtt fiatalok, >>>

Meghívó a XI. Kórustalálkozóra

Sok szeretettel és örömmel értesítjük a kedves testvéreket, karmestereket és énekeseket, hogy egy év kihagyásával ismét megrendezésre kerül az énekkarok XI. találkozója, 2025. november 15-én, 15 órától. Szeretnénk, hogy minél többen, minél több helyről bekapcsolódhassunk Isten magasztalásába, dicsőítésébe.

Az idei találkozó témája Isten dicsérete lesz a megváltásért, amit az Ő Fiában adott nekünk, és a Szenlelle által végzett munkájáért életünkben. Az igevers, ami erre buzdít minket, a következő: „Éneklek az Úrnak,

amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek.” Egy másik fordítás pedig így folytatja: „Találjon tetszésre nála énekem, hisz az Úrban lelem örömöm.” (Zsolt 104: 33-34)

A helyszín a Nagyváradi Emanuel Egyetem kápolnája lesz, a Nufărul negyed szélénél (Nufărului út 87. szám, a villamos végállomástól pár száz méterre).

Az idén is az Emanuel Egyetemmél közösen szervezzük ezt az eseményt. A zenei rész szervezésében részt vállalnak Garai Zsolt és Székely András karmesterek.

Szeretettel hívjuk és várjuk a lelkipásztorokat és testvéreket, a karmestereket és az énekkarokat a Nagyváradi Missziókerületből, vegyenek részt ezen az eseményen, igyekezzünk felkészülten és közösen is dicsőíteni a mi Urunkat!

Kérjük a karmester testvéreket, hogy részvételi szándékukat és a maximum 15 perces programot jelezzék a következő e-mail címen: garzso2003@yahoo.com! Ugyanerről a címről küldjük a jelentkezést követően a közös kóruszámokat. Kérjük a karmestereket, legkésőbb október 8-ig jelentsék az énekkarok várható létszámát is!

Istenünk áldását kívánjuk a szolgálatra és a felkészülésre is!

A szervezők, **Garai Zsolt** és **Székely András**

Máté Miklós lelkipásztor 80 éves

Máté Miklós 1965-ben tért meg, majd 1974-1978 között baptista teológiát tanult Bukarestben (Seminarul Teologic Baptist). 1979-ben avatták prédikátornak Sepsiszentgyörgyön. A Székelyföldön nyolc településen végezte a prédikatori szolgálatot, 8 éven keresztül. Ezt követően munkásságát a Kalotaszegen folytatta, ahol 6 közösséget pásztortolt és ebben a körzetben prédikátorként 18 évet töltött el.

Családja, Máté Magdolna és három gyermeke jó egészséget és az Úr áldását kívánja részére!

JELENTKEZZ A SZILÁGYSÁGI BAPTISTA BIBLIAISKOLÁBA!

CSEREPKA JÁNOS OKTATÁSI KÖZPONT SZILÁGYBALLA

2025-2027 | Oktatási napok: szombat 9:00-13:00

„Csak az Úr ad bölcsességet, szájából ismeret és értelem származik.” (Péld 2:6)

MIÉRT ÉRDEMES JELENTKEZNI?

- Biblikus tanítás – lelkipásztoroktól, hiteles tanítóktól
- Gyakorlati szolgálatra való felkészítés – gyülekezetben és misszióban egyaránt
- Testvéri közösség – Isten igéje körül bátorító légkörben
- Modern környezet – digitális táblával felszerelt tanterem, könyvtár, közösségi tér
- Két év alatt elvégezhető képzés – első- és másodévesek együtt tanulnak

KIKNEK SZÓL?

- Akik szeretnék mélyebben megismerni a Szentírást
- Akik elhívást éreznek tanításra, szolgálatra, bizonyágtevésre
- Akik ifjúsági, diakóniai vagy missziói szolgálatra készülnek
- Akik keresik Isten akaratát életükre nézve

MIT MONDANAK A VÉGZŐSÖK:

- „A bibliaiskola átformált és megerősített a szolgálatban.”
- „Több lettem nemcsak ismeretben, hanem szeretetben is.”

Ne halogasd! Most van az ideje annak, hogy elmélyülj Isten igéjében, és felkészülj arra, amit az Úr rád bíz!

Jelentkezési határidő: szeptember 30. Felvételi: október 4.

E-mail: szbibliaiskola@gmail.com, Telefon: 0735502222

>>> valamit Noémi, aki Robival, Biharról még jegyben járt. És most, a második táborozásunkra már fiatal házasként jöttek. A sort minden alkalommal mi zártuk a feleségemmel, Borikával, vállalva a hétfő reggeltől vasárnap estig tartó sokféle szolgálatot.

Ennek a kelletlenül induló sátorozásnak jellemzője lett a sok pihenőidő. Az előző nyárról a „gyerekek” már ismerték a közeli barlangot, a szurdokvölgyet, de még a távoli Rozsda-szakadékat is. Úgyhogy a napi bibliatanulmány és a „*Hogyan szerezzünk barátokat*” c. könyv folytatásokban való átbeszélését szabadidő követte. Az ebédeket meg hosszú alvásszünet – a vizsgaidőszak utániak ezt különösen igényelték. Ennélfogva nekünk is, Borikával, kevesebb izgalomban és több elcsendesedésben lehetett részünk. Egy ilyen nyugodt délutánon lettem figyelmes a táborhelyünk szépen kitaposott ösvényeire. A sátrak, a konyha és a szertár között formálódott utak látványa jóleső érzéssel töltött el.

A táborbontás napja ünnepélyesen telt, hogy néhányan a szülők közül feljöttek a hegyre, meg szomorkásan is, hogy vége az idilli együttlétnek. Olyannyira, hogy hazaérve Szentjánosra, Misi és Lackó a kapunkban, elválás előtt játékosan ismételték: „*Menjünk vissza Szigistrel!*” Mi, Borikával viszont fellélegeztünk, hogy a hetet baj nélkül túléltük.

Nagy segítségünkre volt ebben a négy felnőtt fiatal. Róbert szelíd határozottsága és humora, az idősebbek iránti tiszteletteljes viselkedése feledhetetlen. Döbbenetes, hogy az ő sátorháza immár elbomlott. Úgy tudom, a temetésén együtt volt a hajdani kis csapat, a helybelieken kívül Kolozsvárról is, meg Pilisről és Budapestről. Különös egybeesés, hogy László fiunkkal két héttel korábban sikerült még utoljára, majdhogynem derűsen beszélgetnie.

A „lejönni a hegyről a völgybe” képe és életérzése a kétezres évek elején gyakran bekerült a hívó fiatalok élménybeszámolóiba. Most, negyedszázad elteltével, a hétköznapi kihívásairól vajon miként vélekednének? „*Zűrzavaros és megpróbáltatásokkal teli időket élünk*” – írta az idei nyárelőn Rajna Ottó főtárgytestvér a Szövetség honlapjára. A civil élet mértékadó elemzői pedig éppen azt latolgatják, hogy a nyolcvan éve kiépült világrend(szer) szétfoslóban van-e... Ilyenképpen kortársaimmal, akikkel a múlt század derekán születünk, olyanféle csalódottságot érezhetünk, mint azok a kis táborozók, hogy „*ez a hely már nem az a hely!*”

Reményteljesek voltunk még az ezredfordulón. Sőt, magyarokként 2000-et a hazatérés évének neveztük, ennek jegyében tartott több egyház is határokon átvélt találkozót. A magyar baptisták világtalálkozója éppen huszonöt éve, augusztus második hétvégéjén, szinte teljes három napon át zajlott Nagyváradon. Jó lenne az ak-

kori jegyzeteimet kézbe venni. Örömmel lapoznám fel a két volt kolléga, a néhai Antal Ferenc és Gönczi Géza által szerkesztett könyvet is. A kiadvány az „*Egyek legyetek*” címet viseli. Az Úr Jézus főpapi imájából vett gyönyörű gondolat ma talán még inkább aktuális.

Mert a régi hely nem visszaállítható. Élhető újat csak egyetértésben találunk. Embertársaink felé pedig folyton utakat kell taposnunk. Ilyenféle tanulságokat kaptam akkor a fiataloktól. Eszembe jutnak ők, gyakran, mint tegnap is. Július 13-án, a vasárnapi összejövetelünket az „*Egy nap mindent újjá tesz*” kezdetű énekkel zártuk. A refrénben kirajzolódó kép hirtelenjében rávetült és átsűrődött a szó tágabb értelemben vett táborainkra. Ahol és amikor, ha majd köztünk áll a Mester, „*egész lényünk az öröm járja át*”.

Szilágyi László, Cleveland

Egy nap az Isten szőlőjében

*Odakint most hasadoznak a földek,
és széles a föld, de kevés a magvető,
és határtalan a szőlője az Úrnak,
de kevés a munkás az ő szőlőhegyén.*

*Testvérem a hitben, szépségben és igében!
Most kél a nap! Már hullik a dér!
Nagy indulásunk fiatal ritmusát
szomjan benyelik a földek.*

*Mert szomjas a földnek szíve a magra,
és a mi szívünk csupa mag!
Vérünkből sarjadt magvak! Most mind
a kitárult földekre szórjuk őket.*

*És munkálkodunk szőlőjében az Úrnak,
mert nincs ki tudná idejét a szüretnek,
és jaj annak, aki szüret idején
készületlenül találta.*

*Ha leszáll az este, mind a vetések
hálákat adnak értünk az Úrnak,
és alázatos mezők illatai
térdreborulnak előttünk:*

*mert sokan vannak a földön, akik
jöttén az estnek nyugovóra térnek,
de munkás, ki napestig munkálkodott,
kevés találta a népben.*

Rónay György

Nagyvárad. 2025. június 8-án délelőtt, pünkösdvasárnap bemerítést tartottunk a Nagyvárad 1. sz. Gyülekezetben, amikor 10 fehér ruhás fiatal vallotta meg hitét a bemerítésben. Ünnepi igehirdetéssel Simon József, a gyülekezet korábbi lelkipásztora szolgált az ApCsel 2:1-11 alapján. Simon tv. felidézte a pünkösd napjának leírását, hangsúlyozva, hogy „nagyon fontos a hívők

együttléte, és az, aki könnyelműen kimarad a gyülekezetből, nagyon sokat veszít.” „Járjatok világosságban, legyen világosság az életetek”, biztatta a gyülekezetet és a bemerítkezőket. „Ne féljete beszélni Jézusról!” A bemerítést Budai Lajos lelkipásztor végezte, majd Giorgiov Adriánalk és Simon Józseffel együtt kézrátétellel imádkoztak az új tagokért. Kívánjuk, hogy zsenge koruk elnére maradjanak meg és növekedjenek hitükben! *A képen balról jobbra: Simon József, Juhász Anita, Szentkirályi Boglárka, Nagy Lídia, Luczi Henrietta, Nagy Andrea, Budai Lajos, Székely Hozsanna, Székely Botond, Bakai Dávid, Sztarmári Patrik, Lázár Dávid, Giorgiov Adrián.* (Gönczi Géza)

Bihar. 2025. március 16-án különleges örömnepre gyűlt össze a bihari gyülekezet, ahol öten vallották meg hitüket Jézus Krisztusban, és merítkeztek be az Ő parancsa szerint. A fehérruhások között ketten hívő családból származtak, ketten pedig a gyülekezet által tartott tini klub alkalmain keresztül ismerték meg Istent és az evangélium igazságát. A legidősebb bemerítkező, egy idős testvérnő, hosszú földi életének útvesztőiből tért meg, bizonyosságot téve arról, hogy Isten kegyelme minden korosztály számára elérhető. Az ünnepi alkalmon Isten ígését Dobos Péter (Debrecen) hirdette a Jel 3:20

alapján, hangsúlyozva, hogy Jézus ma is kopogtat. A kérdés az, hogy meghalljuk-e, és megnyitjuk-e az ajtót előtte, mert Ő nem üres kézzel jön, hanem az örök élet ajándékát hozza. Bátorította a jelenlévőket, hogy hallják meg a hívást, mert nem tudhatjuk, lesz-e még lehetőség megnyitni az ajtót. Az igehirdetést követően minden bemerítkező személyes bizonyosságtétellel vallotta meg, hogyan szólt hozzá Isten, hogyan vezette a megtérésre és az új életre. A bemerítést Albert István Zsolt és Moroz Tamás, helyi lelkipásztorok végezték. Az ünnepi alkalom közös ebéddel folytatódott, majd a délutáni istentiszteleten köszöntötték az új tagokat. A gyülekezet nevében imádságban hordozzuk őket, hogy az Úr megerősítse őket hitük útján, vezesse szolgálatra, szent és áldott közösségi életre! (Borz Jennifer)

Egrespatak. 2025. július 6-án bemerítési ünnepet tartottunk Egrespatakon. Ez alkalommal két fehérruhás tett vallást az Úr Jézusba vetett hitéről a látható és láthatatlan tanúk előtt. Fazakas Edina, 23 éves, református családból származik, és már gyermekkorától kezdve kereste az Istennel való kapcsolatot. A Mt 11:28 által szóló Isten hozzá, és megértette, hogy minden bűnét és problémáját leteheti az Úr Jézus kezébe. Átadta szívét az Úrnak, és azóta, mint Isten gyermeke, egyre szorosabb az Úr Jézussal való kapcsolata. Solczi Jánost az Úr már fia-

tal korábban megszólította, és döntött mellette. Életét az Úrba vetett hitben élte, de a felnőttkori bemerítéssel kapcsolatban erős ellenérvei voltak. 68 éves korára világosodott meg előtte a Róm 6:3-4 által, hogy a hitvalló bemerítés jelképes azonosulás Krisztus halálával és feltámadásával, amit az ember csakis tudatosan és hit által tud megtenni. Ezért fontosnak érezte, hogy hitét bemerítés által is megpecsételje. Az ünnepi istentiszteleten Nagy István lp. hirdette Isten ígését a Mt 3:10-17 alapján, a bemerítést pedig Nagy Ferencz, helyi lp. végezte. Az alkalom végén úrvacsorai közösséget gyakoroltunk a gyülekezettel és az új tagokkal együtt. (Nagy Ferencz lp.)

Pelbárhida. 2025 pünkösdhétfőjének délutánján örömnepre került sor az építés alatt álló pelbárhidai baptista imaház udvarán egy szabadtéri istentisztelet

keretében, ahol egy házaspár vallotta meg a hitét a keresztség vizében is. Az alkalmon szolgált a paptamási gyülekezet énekkara, míg igei üzenettel Kerry Bender, a bismarcki (Kanada) baptista gyülekezet lelkipásztora szolgált a Mk 1:2-13 alapján. (Az említett gyülekezet az egyik főtámogatója az ottani missziónak, illetve az ima-

házépítésnek is.) Az igehirdetés után a bemerítkezők bizonyágtételeire került sor, amiben mindketten kifejtették, hogy egy családi tragédia (lányuk elvesztése) nyomán kezdték el keresni az Urat, és hálásak azért, hogy az Úr nem mondott le róluk. Ezután a bemerítés következett, amit a helyi gyülekezet lelkipásztora, Albert István Zsolt végzett. Az alkalom után közös étkezésre is sor került, ami alatt tovább ápolhattuk a közösséget. (Tóth Christian)

Nagyszalonta. Isten kegyelméből a Nagyszalontai Magyar Baptista Gyülekezet 2025. május 18-án bemerítési ünnepélyre gyűlt össze. Az istentiszteleten Oláh Lajos lp. testvér hirdette Isten ígését a Jel 5:1-7 alapján. Két személy pecsételte meg a hitét a bemerítkezésben. Fodor Anikó, aki a mezőbaji, és Kelemen Dániel, aki a nagyszalontai gyülekezet tagja lett. A bemerítést Kelemen Szabolcs Dénes, helyi lp. végezte. Isten adjon kegyelmet, erőt, kitartást a Krisztus-követés útján a bemerítkezetteknek, Isten gazdag áldását kívánjuk az ő életükre és az egész gyülekezet életére! (Kelemen Sz.Dénes lp.)

ÁHÍTAT - 2025

Isteni természet - önuralom

Ige: Gal 5:22-23; 2Pt 1:3-8 (2Pt 1:6)

Emlékszem, körülbelül 10 éves lehettem, amikor édesapám elvitt Eröss Zsolt előadására. Azelőtt is hallottam a magas hegyekről, a Himalájáról, hogy milyen nehéz azokba a magasságokba feljutni. De amikor az ő beszámolóját hallgattam, láttam a képeket és a videókat, amelyeket készített, akkor jobban megértettem, hogy mivel is jár egy ilyen expedíció. Hiszen találkoztam valakivel, akinek már sikerült eljutni a Föld legmagasabb pontjára. Hasonló dolog történik, amikor Istennel találkozunk. Mi nem tudjuk, hogy mit jelent igazán Istennek tetszően élni. Bár nem lettem profi hegymászó azáltal, hogy Eröss Zsolttal találkoztam, de amikor Istent megismerjük, Ő kegyes életű emberré tud tenni minket. Ő azáltal változtat meg, hogy megismerjük Őt, hiszen megad nekünk mindent, amire szükségünk van a változáshoz.

Péter a levelében azt is leírja, hogy miért van különösen szükségünk erre a változásra. Azért, hogy „megmeneküljete attól a pusztulástól, amelyet a kívánság okoz a világban.” A mai világ mindent azonnal akar. A cégek versenyeznek, hogy ki milyen gyorsan tudja kiszállítani a megrendelt terméket. A reklámok és az interneten felugró ablakok is azt sugallják, hogy mindent ragadj meg azonnal. Az emberek olyan kereseti forrás után néznek, amely minél gyorsabban minél több pénzt tud nyújtani. És mindez könnyen beszippanthat minket, Isten embereit is.

Mi egyedül képtelenek vagyunk nemet mondani a kívánságoknak, nem tudunk uralkodni az érzelmeinken, szeretnénk minden lehetőséget a saját kényelmünkre és jólétünkre használni. Az egyetlen lehetőségünk ebből teljesen megváltozni az, ha egy új természetet, Isten természetét kapjuk meg. Annak a természetét, aki „Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel”, sőt az életéről is lemondott, hogy minket megmentсен. Ezt a természetet úgy kaphatjuk meg, ha keressük Istent, és minél jobban megismerjük Őt. Ebben az „ismeretben önuralmat” nyerhetünk.

Mennyire ismered Istent? Kutatod minden nap az Ő személyét? Megkaptad már tőle az Ő természetét? Hogyan állsz az önmegtartóztatással?

Kovács Patrik

Elbúcsúzott a Gericke-házaspár

Június 29-én a Sóllyomkővári Baptista Tábor területén gyülekező autók sokasága már messziről jelezte, hogy különleges nap ez a tábor, de az egész erdélyi magyar baptista közösség életében is. A nyári hőség ellenére az ország számos pontjáról, de külföldről is érkeztek vendégek. A megtelt, tágas ebédlőben Moroz Lóránd és Király Márk vezetésével már a 14:30-as kezdés előtt felszendültek az Istent dicsőítő énekek – hiszen Istent magasztalni gyűlt össze ez a színes sokaság. Őt, aki több mint egy évtizedre közösségünknek ajándékozta a Gericke-házaspárt, Pault és Tanyát.

Testvéreink, mint az Észak-Amerikai Baptista Szövetség (NAB) fiatal misszionáriusai, 2014-ben költöztek a Szilágyságba – pontosabban Szilágyszentkirályra – hogy egész Szövetségünkre kiterjedően végezzék az Úr által rájuk bízott szolgálatot. A kezdetben – Tanya nyilatkozata szerint – komoly kérdésekkel küszködtek: „Hogyan fogunk egy olyan országba menni, ahol nem tudjuk, hogyan kell kommunikálni? Hogyan fogunk élelmiszert vásárolni, és hol fogunk lakni? És vajon valóban tudunk ott segíteni?” (Szeretet, 2024. augusztus, 12. old.) Az Úr igazolta testvéreink elhívását – ezt bizonyította a búcsú-istentisztelet, melynek minden mozzanata mély érzelmeket váltott ki a jelenlévők szívében. Miután már

beépültek a közösségbe, és immár otthonuknak vallották Erdélyt, a Gericke-házaspárt az Úr visszahívta szülőföldjükre, Kanadába, ahol új szolgálatok várnak rájuk.

A gazdag programot Szabó László, a Szövetség főtítkárhelyettese vezette. Számos köszöntés, biznyságtétel és igei üzenet hangzott el búcsúzó testvéreink közeli barátai, munkatársai, gyülekezeteink és közösségünk képviselői részéről (sorrendben: Módi Miklós lp., Módi Tamás és Tünde – a tábor részéről, Gál Bálint, az erkedi gyülekezet diakónusa, Módi Mirjám, Oláh Boglárka, Kovács József lp., Kiss Lehel lp. – a Szövetség részéről, Barbarics Péter Magyarországról, Sági Márk – az EMA-BISZ részéről). Szolgálati lehetőséget kapott még Wern és Gloria Wagner (NAB-misszionáriusok), Joel David lp. (az NAB külmissziói alelnöke) valamint a szilágyszentkirályi és a szamosardói gyülekezet népes csoportja. Minden szolgálatból kicsendült a hála, a magasztalás hangja az Úr iránt, aki mintegy tizenegy éven át olyan misszionáriusokkal áldotta meg közösségünket, akik alázatban és lelkesedéssel fáradoztak az Ő országának építéséért. Az igehirdetéseken, a különböző alkalmakon elhangzó tanításokon, gyermek- és ifjúsági programok, táborozások szervezésén, a tábor fejlesztése érdekében kifejtett, kapcsolatépítő szolgálatokon túl a kétkezi munkában is megállták a helyüket. Mindezt azzal a bibliai, konzervatív lelkiséget képviselve végezték, amely példaértékű és követésre méltó mindannyiunk számára. Az ünnepi igehirdetés is rámutatott ezekre a Krisztus kegyelméből kapott jó tulajdonságokra. Dr. Borzási Pál, a Szövetség elnöke Pál apostolnak az efézusi vénektől való érzelmes búcsúzása történetét (ApCsel 20:17-38) állította párhuzamba a mai alkalommal, sok hasonlóságot felmutatva.

Paul és Tanya biznyságtétele után a közösség az Úr további oltalmára bízta a missziómunkás házaspárt. Pardi Félix tv., Szövetségünk korábbi elnöke imádkozott értük. A mintegy három órán át tartó hálaadó-istentisztelet után szeretetvendégség keretében folytatódott a közösségápolás.

„Tudtam – vallotta Paul Erdélybe költözésükkel kapcsolatban a 2024. augusztusi Szereteten közölt interjú során –, hogy ha Isten áldását adja az utunkra, akkor ajtók fognak megnyílni előttünk. Azt hiszem, ez is része volt annak, hogy biztosak legyünk abban, hogy az Úr valóban ide hívott minket. Hiszen az ajtók valóban megnyíltak, és ez folyamatos megerősítés volt számunkra. Hálásak voltunk ezekért a lehetőségekért!” Imádkozunk, hogy az Úr nyisson ajtókat testvéreink számára az új szolgálati területen is, és pótolja a hiányukat közösségünkben! Mindenért az Övé legyen a hála és a dicsőség!

Kiss Lehel

Pünkösdi jubileum Magyarlónán

Istennek legyen hála, 2025. június 8-án a Lónai Magyar Baptista Gyülekezetben kétszeres ünnepre került sor. Elsősorban ünnepeltük a Szentlélek kiáradását, a pünkösdot, másodsorban pedig megtarthattuk a Lónai Magyar Baptista Gyülekezet 130 éves jubileumát. Hálát adtunk, hogy Isten mindedig megsegített és megtartott bennünket.

Délelőtt imaórán Péter István és Oláh Lajos lelkipásztorok szolgáltak, Borzási Pál testvér pedig az 1Móz 26:18-19 szakaszból hirdette Isten ígését. Három fő üzenet volt kiemelve: (1.) Hála, hogy voltak elődök, akik kiásták a kutakat; (2.) sajnos van ellenség is, aki betömi a kutakat; és (3.) hála – és egyben felelősség –, hogy a kutakat újból ki lehet ásni.

Az ígahirdetés után a krónika felolvasása következett, amit alulírott, helybeli lelkipásztor végzett, ezek után megemlékező és köszöntő szavakat mondott Máthé Miklós, Borzási Pál és Rajna Ottó, akik röviden beszámoltak és megemlékeztek az itteni szolgálatukról (Mát-

hé Miklós és Borzási Pál, mint korábbi lelkipásztorok, Rajna Ottó pedig mint volt ügyintéző lelkipásztor).

Délután folytattuk az ünneplést, amikor Isten ígését Kis-Juhász Vilmos lelkipásztor hirdette a Jn 12:1-8-ból, ahol Krisztus megkenetésének a története, illetve Júdásnak a hozzáállása van leírva. A délutáni alkalom folyamán bizonyágtétellel szolgált Ferenczi Lajos testvér (előző ügyintéző lelkipásztor) az ApCsel 1-ből, Dornea Petrică (lónai román pünkösdi diakónus) a Mt 16:18-ból, id. Péter István az átéltséget és megtapasztalt ébredésről számolt be, ezenkívül több önkéntes szolgálat is elhangzott.

Hálát adunk az Úrnak, hogy a két alkalom között, közös ebéd keretén belül, újból megerősödhetett a kapcsolat a régi lónai testvérekkel, testvérnőikkel, majd a délutáni alkalom végén csoportképet is készítettünk. Mindenért Istené a dicsőség! „Emlékezzél meg az egész útról, amelyen hordozott téged az Úr, a te Istened.” (5Móz 8:2). **Pap Lénárd lp.**

150 éve alakult meg az első magyar baptista gyülekezet (I.)

Az első magyar baptista gyülekezet megalakulásának előzményei közé tartozik az a tény, hogy a XIX. század második felének protestáns közösségeiben elterjedt teológiai liberalizmus „ígahirdetése” nem tudta kielégíteni az élő, személyes Megváltó után vágyakozók lelki szükségleteit. Nagyszalontán is sokan szomjúhozták Isten ígésének igazságait, a bűnbocsánat felszabadító örömet, a szentségre törekvő életet. A református gyülekezet akkori lelkészét hívei nagyon szerették. Figyelemmel követték vasárnap délelőttönként az ige felolvasását és a tanítást. Olthatatlanul vágyták az Úr közelségét, a Vele való közösséget. Az istentiszteleteket követően házaknál gyűl-

tek össze. Ekkor újra elolvasták és együtt tanulmányozták a templomban felolvasott és hirdetett ígét. Kornya Mihály 1872-ben kapta meg első Bibliáját, amit társaival együtt elkezdett olvasni, rendszeresen tanulmányozni. Isten ígéje azt mondja, hogy „Mindezek pedig példaképpen estek rajtok; megíratlak pedig a mi tanulságunkra, a kikhez az időknél vége elérkezett.” (1Kor 10:11) Hitelődeink, az első magyar baptista gyülekezet alapító tagjai példájára nézve keressük mi is, és vágyjuk mindennél jobban Isten közelségét, jelenlétét!

A Brit és Külföldi Bibliatársulat képviselője Budapesten Viktor Bernát volt. Nyugdíjba vonulása után egy fiatal >>>

>>> és energikus személyt küldtek a helyébe Meyer Henrik baptista prédikátor személyében, aki 1873. márciusában Budapestre költözött. Komoly munkát kezdett a városban, több bibliaárust állított munkába. Ezek között volt Novák Antal is, akit Békésbe, mégpedig Gyomára küldött. Egy korabeli szemtanú elmondása szerint: „Ahol Novák a nejével megfordult, ott nagy ébredések támadtak, így Novák Közep-Magyarország üdvharcosa lett.” Ő volt az, aki többek között Nagyszalontán és környékén is missziómunkát kezdeményezett. Nagyszalontán is házanként felkeresve a helyi lakosokat, szorgalmasan végezte a bibliaterjesztő munkát. Ahol lehetőség nyílt, bizonyosságot tett, hirdette az igét. Így jutott el a nagyszalontai háziközösség egyik tagjához, akit Lajos Jánosnak hívtak. Kornya Mihály a következő esztendőben megismerkedett Novák Antallal.

1874 késő őszén a szőlőfedésből hazafelé tartó Kornya Mihály találkozott Tóth Mihállyal, aki meghívta őt a Lajos János puskaműves házához, Novák Antal bibliaárus által tartott összejövetelre. A hallott ige mélyen megérintette, és elkezdett munkálkodni a szívében. Az igét nagy szomjúsággal olvasta, így leellenőrizve a prédikációban hallottakat. Sokszor egész éjszakákon át ébren maradt, hogy a Szentírásban az isteni igazságokat kutassa.

Kornya Mihály ekkor 31 év körüli földműves volt. 1875 tavaszán, amikor a gazdák a földjeikre jártak aszatolni – vagyis a búzatáblákat ettől a gyomnövénytől megtisztítani – Kornya Mihály is vette a bakóját, Bibliáját, a munkaeszközét, és indult a mezőre. Kiérve bement a búzatábla közepébe, és ott több napon át estig, csendben és érdeklődéssel olvasta a Szentírást. Amikor néhány nap után egyik este megkérdezte a felesége, hogy: „Na, van-e még sok gyomlálni való?” Az isteni igazságokra gondolva azt felelte: „Még nagyon sok gyomlálni való van.” Másnap tovább folytatta a mezőn a bibliázást. Kornya Mihály számára mindennél a legfontosabb volt Isten és az ő igéje. Imádkozzunk Isten Szent Lelke által gerjesztett lelki éhségért, hogy mi is hasonlóképpen vágyódjunk Isten igéje után, és a Kornya testvérehez hasonló lelkülettel, naponta buzgón olvassuk és tanulmányozzuk a Szentírást!

Az ige igazságainak megismerése által, Isten Lelkének munkája nyomán komoly tusakodás ment végbe a leendő úttörő, Kornya Mihály lelkében. Isten megszólította, élő hitre jutott. Az Úr Jézus Krisztusban megismerte személyes Megváltóját, bűneire bocsánatot nyert. Az Úr a földműves munkából, „az eke szarvától, ökrei mellől” elhívta a lelki magvetésre és aratásra. Ahogy Jeremiás próféta, az elhívásnak ő sem tudott ellenállni. „Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba reszketve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.” (Jer 20:9)

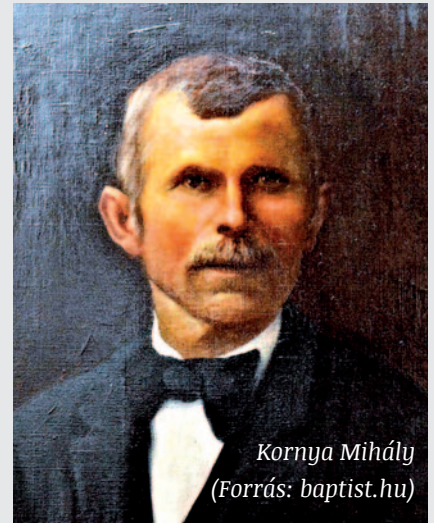
Az egyik vasárnap délelőtt a nagyszalontai református lelkész prédikációjában arról beszélt, hogy az első keresztyének kizárólag megtért személyeket kereszteltek meg, mégpedig az Úr Jézus Krisztus által meghagyott

példa szerint teljes alámerítéssel. A Lajos János házában működő háziközösség tagjai a Lélek tüzetől áthatva gyűltek össze és beszéltek meg a hallottakat. Attól kezdve főként a keresztség Isten igéje szerint való gyakorlatáról elmélkedtek, tanácskoztak. Voltak, akik elmondták,

hogy a Bibliában ezeknek az igéknek az olvasása közben már korábban is foglalkoztatták ezek a gondolatok. Elmélkedésük és beszélgetésük közben komoly elhatározásra jutottak: úgy döntöttek, hogy meghívják a lelkészt a közösségükbe, és megkérik, hogy az ige szerint, a prédikációban bemutatott módon – teljes alámerítéssel, az Úr Jézus Krisztusba vetett hitüket ilyen módon is megvallva – keresztelje meg őket.

A lelkész elfogadta a meghívást, de a kérésüknek nem tett eleget. Elkezdtek hát érdeklődni tőle, hogy vannak-e valahol valakik, akik a keresztséget a víz alá való teljes alámerítéssel, az Úr Jézus Krisztus példája szerint gyakorolják? A lelkész elmondta, hogy ilyenről Magyarország területén nem tud, csak Németországban vannak ilyen személyek. Ezeket hallva elszomorodtak. A lelkész vigasztalta őket a maga módján, hogy törődjenek bele a helyzetbe, minden jól van így, ahogy eddig is volt. A lelkész szavai a közösség tagjainak többségénél elérte a várt hatást. De volt nyolc személy, aki nem elégedett meg ennyivel. Ők elhatározták, hogy ragaszkodnak a megértett igazsághoz, és vállalják az áldozatot, még ha Németországból is kell hívni egy papot, hogy alámerítse őket. Ezzel az elhatározással elköszöntek a közösség többi tagjától.

A bemerítés kérdése erősen foglalkoztatta Lajos János puskaművest is. Ebben a kezdeti időben a hitéletben előbb járt, mint Kornya Mihály. Azt fontolgatta, hogy eladja nagyszalontai házát és Bécsbe költözik, hogy ott be tudjon merítkezni az Úr Jézus Krisztus parancsának engedelmeskedve. Az Úr Lelke a Kornya Mihály és felesége, valamint mások szívében is elvégezte a munkát, meggyőzve őket arról, hogy bemerítkezzenek. Kornya Mihály volt az, aki a közösségben sürgette, hogy minél előbb tegyenek lépéseket ez irányba. Mindennél fontosabb volt számunkra az Isten igéjének való teljes engedelmesség. Példájukat látva életünk minden területén törekedjünk mi is ilyen engedelmességre! (folytatjuk)

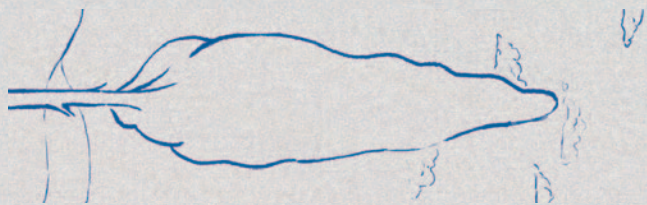

Kornya Mihály
(Forrás: baptist.hu)

A gyönyörködés titka

„Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit” – ismerős igevers, ugye? Rövid, de velős mondat, felhívás, amit sokan már gyermekkorban megtanultunk aranymondásként; amit gyakran láttunk kiírva otthonunk falára, kis falidíszben, hogy szavai emlékeztessenek a mindennapokban; amit gyakran előszeretettel küldünk barátainknak bátorításként, egy-egy nehéz helyzetben, vagy akár születésnap köszöntőként. Szavai annyira gördüléknyek, olyan könnyedén visszhangzanak a fülünkben, mintha mindig is tudtuk volna őket. Talán még az éjszaka közepén, álmunkból felkelve is minden bizonnyal fel tudnánk idézni ezt a rövid, mégis olyan tartalmas mondatot. Olyan jól ismerjük ezt az igeverset! De valóban ismerjük a szívünkkel is?

Mit is jelent valójában Istenben gyönyörködni? Egy olyan kifejezés ez, amit gyakran használunk, de vajon megértjük a valódi tartalmát? Tudok-e én igazán, szívből jövően gyönyörködni Istenben – vagy csak úgy gondolom, hogy tudom? Vajon ez igazi öröm, amely Isten jelenlétéből fakad, vagy inkább egy elméleti, megszokott kifejezés, amit könnyű kimondani, de nehezebb megélni? És egyáltalán: lehet-e parancsra gyönyörködni? Hiszen ez az igevers – „Gyönyörködj az Úrban” – egy felszólítás. Lehet, hogy az igazán istenfélő ember számára ez nem erőlködés, hanem egy természetes válasz Isten szeretetére? Szeretnék most megosztani néhány olyan módot, ahogyan engem tanított Isten arra, hogy mit is jelent gyönyörködni Benne, és hogyan lehet tenni ezt.

Gyönyörködni Benne - a természet által

„Ami ugyanis nem látható belőle: az ő örök hatalma és istensége, az a világ teremtésétől fogva alkotásainak értelmes vizsgálata révén meglátható.” (Róm 1:20)
Nap mint nap csodálhatjuk a teremtett világot - ahogy a nap felkel a dombok mögül; amikor a madarak reggeli éneke megtölti a levegőt; amikor egy erdő csendjében sétálunk, és csak a levelek zizegését halljuk; amikor egy hegytetőről végignézzünk a völgyön; a víz csapogása a patak partján, a tenger mélysége és végtelensége, a különféle alakú felhők, amelyek beborítják az égboltot... Mindez nem pusztán szép és csodálatos: értelmes vizsgálatra hív, hogy a szívünk és az elménk együtt fedezze fel a Teremtőt a teremtésen keresztül. A naplementében való gyönyörködés közben egyszer csak ráeszmélhetünk: ha ezek az aranszínű árnyalatok, a színek és fények ilyen festői színek az égbolton, mennyivel csodálatosabb lehet az, aki megalkotta mindezt – Ő, aki az egész univerzumot olyan mesterműként formálta, hogy mindennek megvan a maga helye és ideje. A nyugvó nap arra emlékeztet, hogy a Teremtő nemcsak alkotója a világ szépségeinek, hanem forrása is minden jónak.

A tenger és óceán végtelen mélységeinek csodálata közben emlékezhetünk arra, hogy Ő azt ígérte, bűneinket messze veti el tőlünk, mintegy a tenger mélyére. Ahogy a hullámok örökké visszatérnek, úgy a bűnökről való elfeledkezés is örök – Isten végtelen szeretetének és megbocsátásának tükré a határtalan víz. A tenger mélysége nemcsak titkokat és számunkra ismeretlen világokat rejt, hanem a megváltás titkát is: milyen hatalmas, hogy Ő az egész világ bűneit elnyelte, hogy mi tiszták lehessünk! A madárcsicsergések szinfóniájának hallgatása közben felébredhet bennünk a vágy: ha a madarak tiszta szívből dicsérik Őt, akkor hadd szóljon az én ajkam is igaz szavakat, és ne legyen üres a dicséret, mint olyan sokszor a világ zajában! A madarak éneke nem csupán hang, hanem egy hódolat, amelyet mi is megtanulhatunk tőlük. Ők, akik nem kérnek semmit cserébe, mégis boldogan és hálásan zengik dicsőségét. Ha ők képesek ennyire tisztán és egyszerűen dicsérni, hogyan tehetnénk mi ezt kevésbé szívből?

Gyönyörködni Benne - az Ő ígétének keresztül

Azt tapasztaltam, hogy könnyen tudok gyönyörködni Isten ígétében, amikor az bátorít egy nehéz időszakban, vigasztal, amikor szomorúság nehezedik rám, vagy épp irányt mutat, amikor döntések előtt állok. Ilyenkor szinte magától értetődő, hogy örömmel fogadom az ígét. Különösen akkor könnyű, amikor olyan igeszakaszokat olvasok, amelyek pozitív üzenetet hordoznak, könnyen befogadhatók és lelkileg felemelők. Ilyenkor úgy érzem, Isten szava valóban életet ad, és jólesik benne elidőzni. De mi történik akkor, amikor az ige nem simogat, hanem megállít? Amikor tükröt tart elém, és fájó pontokra mutat? Amikor világosan nevének nevezi a bűnt, és szembesít vele? Az ilyen pillanatokban már nem olyan könnyű szépnek látni Isten ígétét, hiszen a szembesülés sosem kellemes, és a feddés mindig kényelmetlen. Mégis, újra és újra emlékeztetnünk kell magunkat: ez Isten szava. Még amikor fedd is, az Ő szava akkor is szeretettel van tele, és mindig a javunkat szolgálja. Ő nem bántani akar, hanem tisztítani, nem elítélni, hanem helyreállítani. Gyönyörködhetünk Isten szavában úgy, hogy nem csak értelmezni próbáljuk az ige szövegét, vagy különféle teológiai magyarázatok után kutatni, összefüggéseket felfedezni, hanem szívünkkel és lelkünkkel is megéljük azt. Úgy, hogy időt szánunk rá, és hagyjuk, hogy hasson. Úgy, hogy magunkkal visszük az iskolába, egyetemre, munkahelyre, és szívünkben forgatjuk azt a munkák végzése közben is. Úgy, hogy kívülről megtanulunk igerészeket. Úgy, hogy felismerjük benne Isten jellemét és tulajdonságait. Úgy, hogy engedjük, hogy átmossa gondolatainkat, átformálja viselkedésünket, áthassa érzelmeinket.

Gyönyörködni Benne – a szenvedések által
Lehetséges ez egyáltalán? A gyönyörködés és a szenvedés elsőre ellentétnek tűnhetnek – hiszen az egyik a boldogság, a másik a fájdalom pillanatait hozza. Az egyik szárnyal, a másik összeroskad. Az egyik ujjong, a másik némán zokog. Hogyan lehet egyszerre fájdalmat és örömet érezni? Hogyan gyönyörködhet valaki, amikor a szíve súlyos terhet cipel? Lehet-e gyönyörködni, miközben az ember térdre rogy a fájdalomtól?

Sokszor éppen a szenvedés közepette tapasztaljuk meg Isten jelenlétét a legmélyebben és legintenzívebben. A fájdalom nem kíváncsi dolog, és senki sem vágyik szenvedésre, mégis vannak igazságok, amiket csak akkor látunk meg, amikor megtörik körülöttünk a világ csendje. Isten sokszor épp a nehézségek idején nyitja meg a szemünket olyan dolgokra, amiket a jólét és nyugalom idején talán észre sem vennénk. A szenvedés lelassít, elcsen-desít, elvonja a figyelmünket mindarról, ami mulandó, és közben rámutat arra, ami örök. Ilyenkor, elesett állapotunkban, talán kicsivel többet láthatunk meg az Ő örökkévalóságából. Egy pillantásnyival többet. Isten gyakran nem a vihar után, hanem a vihar közepén szól. És amikor már nincs mibe kapaszkodni, akkor érezzük meg igazán, hogy Ő maga a kapaszkodó.

Bárcsak tudnánk mindannyian megtanulni a gyönyörködés művészetét! Általa, a teremtett világ által, bátorító és feddő igéje által, mások által, csodái által, a szenvedések és fájdalmak által. Hadd bátorítson most egy régi, de még ma is jól ismert ének, amely gyülekezeteinkben újra és újra felhangzik, talán már gyermekkorunk óta ismerjük. Szövege egyszerű, mégis mély igazságokat hordoz. Az utolsó versszaka arról szól, milyen lesz majd gyönyörködni Jézusban, amikor végre szemtől szemben állhatunk Előtte. Bár most még hitben járunk, és sok minden homályos, egyszer majd minden világossá válik. És akkor, minden földi teher és korlát nélkül gyönyörködhetünk Benne úgy, ahogyan arra most csak a szívünk legmélyén vágyunk.

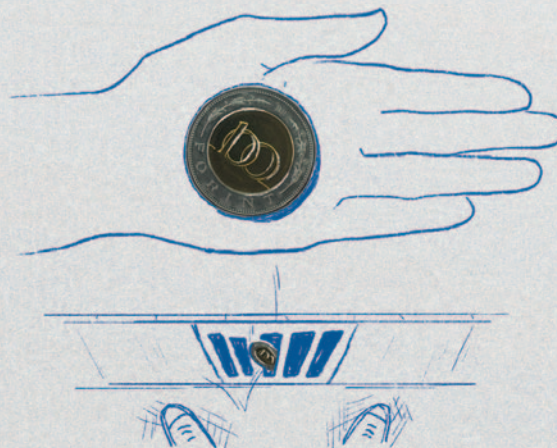
„Nagy Istenem, ha nézem a világot,
Mit alkotott Te szent „Legyen!” szavad,
Ha látom én sok millió alkotásod,
Miket vezetsz és táplálsz egymagad,
A szívem áld, és hála tölti be:
Mily nagy vagy Te, mily nagy vagy Te!
A szívem áld, és hála tölti be:
Mily nagy vagy Te, mily nagy vagy Te!
Ha szól igéd, és benne Rád találok,
Megláthatom, mily nagyok tetteid.
Ki népedet ily gazdagon megáldod,
Elhordozod, bár látod bűneit.
Ha mennybe hívsz majd, mikor eléd állok,
Megláthatom nagy fényességedet.
Ha majd reám szent arcod vet világot,
Leborulok, és dicsőítelek.”

Kulcsár Szintia

Kérdezd a pásztort

Hogyan gyakoroljam fiatalként az adakozást?

Hadd kezdjem egy kis történettel: „Egy kisfiú ment boldogan hazafelé két darab száz forintossal a kezében arra gondolva, hogy 100 forintot Isten számára tesz félre, míg a másik 100 forintost elkölti majd valamire. Egyszer csak leejtette a két érmét. Az egyiket meg tudta menteni, de a másik érme a kanálisba esett. Szomorúan nézett fel az égre és ezt mondta Istennek: Ne haragudj Istenem, a te érmédet elvesztettem”. Lehet, hogy olykor mi is könnyen „elveszítjük” azt, amit Istennek szánnánk?

A címben rejlő kérdésre a válasz kezdete az, amit a Bibliából olvasunk: „mert a jókedvű adakozót szereti Isten” 2Kor 9:7b. Nem kedvetlenül vagy kényszerűségből eredő adakozást kíván Isten. Ez azt is magába foglalja, hogy ne azért adakozzon valaki, hogy mások elismerését kívíja, vagy csupán lelkiismerét egy kicsit elcsendesítse. Isten a szabad, örömteli és jókedvű szívből való adakozásra serkent.

Az Ószövetségben az adakozás mértékének iránymutató meghatározása a tized volt. Ez iránymutató lehet az újszövetségi időre is. Ugyanakkor ne felejtsük el az özyenyasszony két fillérjét, aki azzal, hogy azt a perselybe dobta, többet adott a tizednél is! Az adakozás mértéke az Újszövetségben nincs meghatározva, ezért lehet az ószövetségi mintából a tized gondolatát alkalmazni, vagy annál többet Istennek adni.

A fiatal, akinek nincs rendszeres jövedelme, adakozhat a zsebpénzéből, ösztöndíjából, nyári munkából befolyt fizetésből, napszámból. Lehet, hogy nem nagy összegről beszélünk, de Isten nem a nagy összeget, hanem a szívből jövő odaszánást várja.

Hova adakozzon egy fiatal? A legkönnyebb talán az, hogy abba a gyülekezetbe adakozzon, ahová tartozik akár állandó, vagy ideiglenes tagságával, amikor tanulmányai vagy munkahelye miatt egy másik városba költözik. Ezután adakozhat bizonyos missziómunkát támogatva, vagy akár egy missziómunkást is segítve. A lehetőség szerteágazó. Ha a gyülekezetbe adakozik valaki hivatalos formában, talán az sokkal inkább ösztönző és ellenőrizhető. A lényeg az, hogy fiatalként is tudsz ebben a témában elől járni, ha kész vagy mindenedre úgy tekinteni, mint ami Istené.

János Csaba lp.

Kiss Orsolya

Olvass!ak

Bolyki László:
A Lélek húrjai

Bolyki László „A Lélek húrjai” írását azon alkotások közé tudnám sorolni, amelyek intenzív és nemvárt hatást gyakoroltak rám mind fizikailag, mind lelkileg. Miről is szól? Különböző témájú, stílusú és hangvétellű, hosszabb-rövidebb zenei történetek vannak párhuzamba állítva a hívó élettel. Úgy tudnám bemutatni dióhéjban, mint egy sokrészes, színes tételből álló szimfóniát, mely az evangélium üzenetére lett komponálva. Zenészként maximálisan azonosulni tudtam velük. Elmerültem a dalamos történetekben, magam előtt láttam őket, sőt, újra átéreztem azokat, amelyeket én is átéltem szolgálatok vagy fellépések során.

Pár oldal elolvasása után rájöttem, hogy a szerző fogalmazási stílusa nyers, de zamatos, komolyan humoros, egyszerű és mégis összetett. Valóságos kaland elmerülni a Bolyki által létrehozott világban.

Sokszor elgondolkodtam, elmélkedtem, elemeztem a

különböző gondolatait, máskor pedig hangosan nevettem a poénokon, vagy éppen a könnyeimet töröltem, mikor a bensőmig hatoltak az életre kelt mondatok ...

Hogy kinek ajánlanám „A Lélek húrjait”? Mindenkinek! Zeneiskolában tanító kollegáimnak annyira tetszett, hogy történelemtanár, informatikus és orvos barátainak is továbbadták már. Majd ezután elolvasták az „Apák és fiúk” című könyvét is, melyről könnyes szemmel mesélte egyik kolléganőm, mennyire tetszett az egész családjának. Ilyen módon is terjed az evangélium szájáról-szájra, kézzől-kézre. Hála az Úrnak érte!

Szeretnék megemlíteni egy pár gondolatot, amely nagy hatást gyakorolt rám, és mély nyomot is hagyott bennem. „Ahhoz, hogy a lehető legjobban játsszunk, érdemes tudatosítani: egészen biztos, hogy fogunk hibázni.” „A siker egyik legfontosabb alkotóeleme a kudarc.” Ezek a mondatok különösen sokat segítettek egy pár napja megélt nehezebb helyzetben.

„Csak amit odaadunk, az lesz igazán a miénk, csak amit elengedünk, az fog valóságosan hozzánk tartozni, és csak amit szétoztunk, az tesz minket igazán gazdaggá”. „Az igazi boldogság akkor kezdődik, amikor először

rádöbbenünk arra, hogy az élet egy annyira csodás és értékes dolog, hogy nincs jogunk azt önző módon megtartani magunknak. Hiszen, ha konokul hajszojuk, markoljuk saját vélt boldogságunkat, úgy fog kiperegni ujjaink közül az éveinkkel együtt az életünk, mint a száraz homok. De ha átengedjük a Nagy Művésznek, akinek a kezében életrekel az emberi szív, kimondhatatlan csodák birodalmába érkezhünk." Ez ledöbbsentett: „A csend a zene legfontosabb része. Az ember érzelmi intelligenciájának fejlettsége összefüggésben áll a csendtűrő képességével." Magamon is teszteltem, és kimondottan egyet tudok érteni vele. Szakmám, életstílusom és temperamentumom miatt megszoktam a zsongás-bongást, és szeretem is, amúgy. Viszont rá kellett jönnöm, mekkora szerepe van az életben a csendnek, és mennyire értékes is tud lenni! Tovább folytatva: „Mert ahogy csodás zenei örökségünk továbbadása nélkül a klasszikus zene világa előbb-utóbb csak üres showbusiness-szé, letetlen zeneiparrá válik, úgy a Szentlélek tüze nélkül bizony sivataggá lesz az ember lelke is.” Zárásképp pedig ezt az értékes gondolatot hagynám bátorításul: „Ha elér minket a kétségbeesés szelleme, ha értelmetlen hangok sorozatának érezzük napjainkat, melyekben se egészséges ritmust, se dallamot, sem pedig harmóniát nem találunk már, jó tudni, hogy lelkünk számára is van tiszta forrás: az a bizonyos élő víznek folyamai, amelyből ha merítünk, újra megtaláljuk a harmóniát, újra hallunk édes dallamokat, és érezni fogjuk az élet egészséges lüktetését.”

Máté Katalin

Ezek vagyunk mi!

Bemutatkozok a Gofi,
avagy a goroszlói ifjúság

A Gofi egy olyan ifjúsági közösség, ami nem létezhetne Jézus nélkül. 15–20 tagból álló csoport vagyunk, akiket sűrűn szőtt rokoni kapcsolatok kötnek össze, és az Úrban is sokan testvérek vagyunk. Ifjúsági alkalmainkra szombat este hét órára szoktunk összegyűlni az imaházunk kistermében. Általában 2-3 énekkel kezdjük alkalmunkat, időnként pedig egy rövid közös játékkal is igyekszünk ráhangolódni az együttlétre. Ezután következik az igetanulmányozás, melyet közös beszélgetés és imádkozás követ. Végül megbeszéljük az

ifit érintő programokat, majd kötetlen beszélgetéssel és társasjátékokkal zárjuk az estét – csocsóval, pingponggal vagy különböző kártyajátékokkal. Az utóbbi időszakban szokásunkká vált közös csoportképet is készíteni az alkalmaink végén.

A gyülekezetben is gyakran szolgálunk együtt az énekszolgálatok és bizonyágtevések terén, különösen az ünnepek alkalmával. A közös énekek alatt leggyakrabban az ifjúság tagjai biztosítják az énekkíséretet, szövegvetítést, valamint vasárnapi imaórai buzdítással is szolgálnak.

Az imaházon kívül van egy másik különleges találkozási helyünk is: a Hegy. A falunk szélén levő erdős területen egy hegyi pincére épült kis házikó ad otthont sok közösségi eseménynek. A finom ennivalók közös elkészítése, vagy a tűz körüli beszélgetések sok szép emléket szereztek már nekünk, de más meghívott vendégeink számára is. Az ifivel szeretünk más ifjúsági közösségekkel is kapcsolatot ápolni. Szívesen hívunk meg másokat, vagy látogatunk el hozzájuk – nemcsak szilveszterkor vagy majáliskor, hanem az év más időszakaiban is. Ilyenkor gyakran előkerül a goroszlóiak egyik kedvenc játéka, a Jeles játék. Ifikonfikon és táborokban is gyakran együtt veszünk részt. Különösen közel áll hozzánk a Zifi (zilahi ifjúság) által szervezett gyergyói tábor, amely számunkra a legkedvesebb táborozási hely lett – sokan közülünk már gyerekkorunk óta rendszeresen látogatjuk.

Néhány évvel ezelőtt ifink néhány kreatív tagja Gofis logókat és szimbólumokat tervezett meg. Ennek köszönhetően közös Gofis pólókat és pulóvereket nyomtattunk, amelyet szívesen hordunk. Ez is hozzájárult a csapat-egység erősítéséhez.

Az említett pozitív dolgok mellett azonban megvannak a küzdelmeink is. Alkalmainkon nem mindig sikerül feloldani a légkört, és feszülten érezzük magunkat. Szükségünk van még kapcsolataink erősítésére, a bizalom fejlesztésére. Hála az Úrnak, időről időre vannak új megtérők is közöttünk - idén két ifitag is bemeztkezett. Célunk olyan közösség lenni, amely Isten felé segíti tagjait, és ahol jó baráti kapcsolatokat tudunk fenntartani. Az elmúlt időszakban a Timóteushoz írt első levelet tanulmányoztuk, és annak egyik igeverse által megadott irányhoz szeretnénk tartani magunkat: „Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban.” 1Tim 4:12

Domokos Ábel

Krisztusban megélt közösség

Isten kegyelméből 2024 nyarán Sólomkőváron Emlékezetes ifjúsági táborozásra került sor, az érmihályfalvi fiatalok és lelkipásztorok szervezésében. A jelentkezők alacsony száma miatt a táborot mindenki számára nyitottá tettük, ami új kapcsolatok és gazdagodó közösség formájában hozott áldást. Az Úr már a kezdetektől munkálkodott közöttünk. A tábori napok során Krisztus kegyelme nyilvánvalóan kiáradt: megtérések, lelki megújulások és mély bizonyágtételek jellemezték a közösséget. Az itt kapott lelki tűz a tábor után sem hunyt ki – a fiatalok továbbra is rendszeresen tartják a kapcsolatot, immár online formában is közös bibliaórák és tanulmányozások által, a Discord-platformon. Ami kezdetben csupán szűk körű biblia-tanulmányozásként indult, idővel misszióvá nőtte ki magát. A platformra mintegy 150 fiatal jelentkezett már be különböző helységekből. Egyre több fiatal figyelmét keltette fel az a különleges lelkiület, amelyet a környékbeli településekről jövő fiatalokkal kibővült ifjúsági csoportunk tagjai magukkal hoztak. Akár online, akár személyesen találkozási szívükön hordozzák az evangélium hirdetésének ügyét, valamint a lelkigondozást. Már közel egy éve kitartó rendszerességgel találkoznak a hét több napján is – imádkoznak, bizonyágtételeket osztanak meg, közösséget ápolnak és együtt tanulmányozzák Isten ígését. A hétköznapi terhei gyakran nehezek, de e közösség áldott lehetőségét kínál arra, hogy ezeket megoszthassuk egymással. Szeretettel és elfogadással fordulnak azok felé is, akik a hit útján gyengélkednek – hogy egymást Krisztushoz közelebb segítsék.

A Discord-platformon kialakult kapcsolatok eredményeként 2024. június 28-án az érmihályfalvi imaházban sor került egy személyes találkozóra is, amelyen azok a fiatalok is részt vehettek, akikkel eddig kizárólag online tartottuk a kapcsolatot. A találkozó különleges jelentőséggel bír, hiszen a digitális térben született barátságok és a közös hitbeli élmények végre fizikai valóságban is testet ölthettek. A találkozó egy ifjú-

sági konferencia keretében valósult meg, amelyre a környék fiataljai gyűltek össze, de voltak szép számmal távolabbról érkezett résztvevők is. A jelenlévők száma meghaladta a százat. A rendezvény a „Hogy vagy?” címet kapta – egy egyszerű, mégis mély jelentésű kérdés, amely mögött valódi érdeklődés, szeretet és lelki törődés húzódik meg. A konferenciát hosszú időn át imában hordoztuk, és hisszük, hogy az Úr meghallgatta könyörgéseinket. Minden nehézség ellenére csodálatos módon megmutatta jelenlétét és gondviselő szeretetét. A konferencia szolgálattevői Balla Frigyes, valamint Bálint Pál és Ibolya voltak. Hálas szívvel tekintünk vissza nemcsak az áldásokra, hanem a próbákra is, mert Isten azok által is formált, és közelebb vont bennünket Önmagához. Övé legyen a dicsőség mindeért!

Az idei táborozásra készülve a fiatalok buzgó imádságban és böjtben keresték Isten akaratát, várva mindazokat az áldásokat, amelyeket Ő előre elkészített számukra. A tábor – amely több körben is meghirdetésre került – lehetőséget adott arra is, hogy a Discord-közösség számos tagja személyesen is csatlakozzon hozzánk. A táborozás július 7-12 között zajlott Aranyoslapon (Arieşeni). Már az első este felszabadult, befogadó légkör alakult ki – minden jelenlévő őszintén és szívből kereste az Úr jelenlétét. Különösen emlékezetes maradt a szerda és a csütörtök esti alkalom, amikor kézzelfoghatóvá vált számunkra Jézus Krisztus jelenléte. Az őszinte bizonyágtételek, a mélyről fakadó imák és a magyarázatra sem szoruló könnyek csendes tanúi voltak Isten munkájának. Ebben a megszentelt csendben többen is meghozták életük legfontosabb döntését: elismerték Jézust, mint személyes Megváltójukat. A tábor fő témája a „döntések” volt. Isten üzenetével szolgált közöttünk: Balla Frigyes, Bálint Pál és Ibolya, Kiss Lehel, Izsó István. Teljes szívből valljuk, hogy az igazán jó döntések csakis Krisztusban születhetnek meg, amikor Ő a szívünk Ura. Bár a táborozás véget ért, a lelki áldások, amelyeket ott kaptunk, tovább élnek bennünk – és készek vagyunk azokat továbbadni mindazoknak, akiknek szükségük van rá.

Izsó Barbara, Értarcsa

Családi nap Sólyomkőváron

Isten kegyelméből 2025. május 31-én, szombaton az EBAVISZ szervezésében megrendezésre került a korábban meghirdetett családi nap a Sólyomkővári Táborban. A rendezvény célja az volt, hogy közelebb hozza a keresztyén családok tagjait egymáshoz és Jézus Krisztushoz.

Az alkalom 11 órakor kezdődött, és jó volt látni, ahogy sok apró láb igyekezett a nagyterembe, és lassan benépesedett a tábor. A jelenlevőket az EBAVISZ részéről Nyilas Erika köszöntötte, majd az éneklés után – amit a krasznai fiatalok vezettek – az Ilyés család szolgált báb-jelenettel az Aradi Reménység Baptista Gyülekezet fiataljaival együtt. Az előadás témája Isten szeretete volt, amelyet az Úr Jézusban mutatott meg nekünk, ezt a cselekvő szeretetet pedig a barátokozni vágyó sünn tanmeséjével szemléltették a bábosok. Öröm volt látni, hogy gyermekek és szülők egyformán nyitottak voltak, és aktívan részt vettek a történet tanulságának megfogalmazásában, majd megtanulták az aranymondást az 1Jn 3:18-ból: „Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan.”

A reggeli áhítat után az ebéldíó következett, majd 14 órától sport- illetve kreatív foglalkozások kezdődtek, ahol a családok minőségi időt tölthettek együtt, de sétálhattak, hintázhattak, labdázhattak is, miközben a kisebbek újra és újra rácsodálózkodtak, hogy nem gurul olyan könnyen a dombra fel a labda. Hálasak vagyunk a gyülekezetek tanítóiért, akik aktívan kivették részüket a szabadidős tevékenységekben: Bagosról, Kémerről, Krasznáról, Nagyfaluból, Sólyomkővárról, Szalontáról, Szentkirályról, Szilágysomlyóról és Temesvárról.

17 órától az Ázsáf kórus koncertjét hallgathattuk meg, amelyet Szűcs Sándor lelképásztor testvér igei szolgálta követett. Izsák története alapján szolgált. Kiemelte, hogy a család megfelelő dinamikájához fontos a helyes értékrend, gyermekeink istenfélelemben való nevelése, a családdal töltött minőségi idő.

Nagyon hálasak vagyunk Istennek és a tábor vezetőségének, hogy lehetővé tette a családok felé való szolgálatnak és misszióknak ezt a módját. Napjainkban sok minden meginogni, széthullani látszik. Istenünk különleges kegyelme és jósága, hogy annyi szilárd, egységben élő családot láthattunk, a gyermekzsivaj az udvaron, a szüleik kezét szorongató, játékos vagy éppen kíváncsian kézműveskedő gyermekek kedves emléke kísért a következő találkozásig.

Kelemen Krisztina

A BIBLIA FÉNYÉBEN (56.)

Meggondolja-e Isten magát?

Isten igazságosságáról és változatlan jelleméről világos kijelentést kapunk az 1Sám 15:19-ben: „Izraelnek erőssége pedig nem hazudik, és semmit meg nem bán, mert nem ember ő, hogy valamit megbánjon”. Máshol azonban arról olvashatunk az Ószövetségben, hogy Isten megbánt valamit, vagyis megváltoztatta a véleményét. Akkor tehát meggondolja-e Isten magát? Ha igen, akkor ez mit hiteltelenít: az ő igazságosságát vagy az ő változatlanságát? Ha egyiket sem, akkor mit jelentenek ezek a kijelentések?

Az biztos, hogy Isten lényege és jelleme, határozott elhatározása változatlan: megbünteti a bűnt és megjutalmazza az erényt (lásd Mal 1:6). Ezek abszolút és feltétlen igazságok, amelyeket a Szentírás mindenütt tanít. Ez azonban nem jelenti azt, hogy minden ígérete és figyelmeztetése feltétlen. Épp az ő jelleméből fakad, hogy figyelmeztetése vagy ígérete kifejezetten vagy hallgatólagosan feltételhez kötődik.

Ennek klasszikus példája a Jer 18:7-10: *„Hogyha szólok egy nép ellen és ország ellen, hogy kigyomlálom, megrontom és elvesztem; De megtér az a nép az ő gonoszságából, a mely ellen szólottam: én is megbánom a gonoszt, a melyet rajta véghezvinni gondoltam. És hogyha szólok a nép felől és ország felől, hogy felépítem, beültetem; De a gonoszt cselekszi előttem, és nem hallgat az én szómrá: akkor megbánom a jót, amellyel vele jót tenni akartam.”*

Ezért valahányszor Isten nem teljesít egy ígéretet vagy nem hajt végre egy általa ígért fenyegetést, a magyarázat nyilvánvaló: a változás minden ilyen esetben nem Istenben, hanem az egyénben vagy a nemzetben következett be.

Természetesen Isten egyes ígéretei feltétel nélküliek, mivel azok kizárólag az ő irgalmán és kegyelmén alapulnak. Ilyenek az ő szövetsége az évszakkal Noé özönvize után (1Móz 8:22); az ő üdvösségígérete a sokszor megismételt szövetségben Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak és Dávidnak; az ő ígérete az új szövetségről; és az ő ígérete az új égről és az új földről.

Mi volt tehát Isten változásának a természete, amelyre az 1Sám 15:11 utal, amikor ezt mondja: „Meggondoltam, hogy Saul királlyá tettem, mert elfordult tőlem, és nem hajtotta végre az utasításaimat”? Ha Isten változatlan, akkor miért „bánta meg” vagy „szomorkodott” azon, hogy Saul királlyá tette? A vá-

lasz abban van, hogy Isten nem egy megdermedt automata, aki nem tud reagálni a személyekre. Ő élő személy. Az egyik megállapítás azt mutatja, hogy ő hogyan reagál az egyénre, annak szíve állapota szerint, a másik pedig arra vonatkozik, hogy ő szilárdan kitart saját jelleme, gondolatai és tervei mellett.

Isten azért változtatta meg Saullal szembeni cselekedeteit, hogy hű maradjon saját jelleméhez vagy lényegéhez. A változás tehát Saulban történt. A probléma Saul részleges engedelmességével, önfejjű szívével és kapzsiságával volt. Mert az, hogy Isten változatlan, nem jelenti azt, hogy nem tapasztalhat megbánást. A mi bűnünk vagy bűnbánatunk megváltoztatja az Istennel való kapcsolatunkat, mert az Ő lénye változhatatlan: irgalmas a megtérő iránt és igazságos a bűnös iránt. (Lásd még 1Móz 6:6 és Jón 4:1-2).

Dr. Borzási István lp.

Aranymenyegző Szilágypanitban

2025. március 16-án hálaadó alkalom keretében emlékezett meg a szilágypaniti gyülekezet Zeller László és Rózsika ötvenéves házassági évfordulójáról. Testvéreink életében hűségesen tükröződött a Krisztus iránti szeretet, a lelki közösség iránti odaadás és a szolgálatkészség. Vendégszeretetük és

a gyülekezetben végzett áldozatos munkájuk által sokak életére voltak áldással az elmúlt öt évtized során. Az ünneplés alkalmával a gyülekezet tagjai köszöntötték őket igékkel, versekkel és énekekkel. Az igei szolgálatot Veress Ernő, helyi lelkipásztor végezte, aki hálát adott Istennek testvéreink példamutató életéért és kitartásáért. Kívánjuk az Úr gazdag áldását Zeller testvérék további életére és szolgálatára! (Veress Terézia)

Diakónusavatás Nagyváradon

2025. június 9-én, pünkösd másodnapján diakónust avattak a nagyvárad-i cigány gyülekezetben, amikor az 52 éves Horváth Ferencet, a helyi gyülekezet tagját avatták fel Kajcza János lelkipásztor segítőjeként diakónusnak. A különleges istentiszteleten több lelkipásztor is részt vett: Simon József Debrecenből, Kovács József Szatmárról, Budai Lajos és Giorgiov Adrián a Nagyvárad 1. sz. Gyülekezetéből (amely a cigány-gyülekezet anya-gyülekezetének is tekinthető), Szabó László a Nagyvárad-Rogésziuszi Gyülekezetéből, valamint Filep Szilárd lelkipásztor a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány részéről. Horváth Ferenc életrajzában elmondta, hogy hivatásos kamionsofőrként dolgozott, itt – egy hosszú útján – hívta el az Úr, hogy számoljon le a kettősséggel a lelki életében, szánja oda az életét, az idejét a gyülekezeti szolgálatra. Miután több káros szenvedélyével is szakított, munkahelyet is váltott, ahol bár kevesebbet keres, de több időt tud tölteni családjával és a gyülekezettel. Az Istent dicsőítő éneklés áldott percei után Budai Lajos (Fil 2:1-2), Filep Szilárd, Kovács József (2Tim 2:1-5) és Giorgiov Adrián mondott köszöntő szavakat, majd Simon József szolgált igehirdetéssel a Jn 21:15-19 alapján.

Testvérünk felidézte az első pünkösd tüzeit, amikor Isten Lelke kiáradt erre a földre, és többezren megtértek. Azóta nagyon sokan megtértek, gyülekezetek alakultak, mint a nagyvárad-i cigány gyülekezet is. „Az Úr Jézus Krisztus az, aki megajándékozza a gyülekezeteket ilyen szolgálattelvőkkel. De nem akárkit állít Jézus szolgálatba. Ő mindenkit kipróbál, mielőtt szolgálatba állítja. Sokszor évekre van szükség, hogy az Úr valakit odaállítson a szolgálatba. Így olvasunk Péterről is: hogyan készíti fel, majd vizsgáztatja Jézus, hogy lássa, alkalmas-e arra, hogy legeltesse az ő juhait. És ezen a vizsgán nem volt száz kérdés, csak egy, ami helyes válasz esetén száz pontot ért. A háromszor feltett kérdés így hangzott: »Szeretsz-e engem jobban ezeknél?« Szolgálattelvőként kérdezhetnénk, akárcsak Horváth testvér, hogy »Uram, akkor tőlem többet vársz, mint a többiektől?« És a válasz erre a kérdésre lehet »Igen!« Mert azt mondja az ige, hogy akinek több adatott, attól többet várnak. És Simon Péternek több adatott. Mi több, azért is várt többet tőle Jézus, mert többet bocsátott meg neki.” „Tagadása után Péternek rá kellett jönnie, hogy bár több adatott neki, mégsem jobb, alkalmasabb a többieknél. Megalázkodott. Amíg az ember jobbnak látja magát másoknál, addig nem alkalmas a szolgálatra.”

Az ünnepi igehirdetés után Horváth testvér bizonyágtétele és a kézrátétellel történő imádkozás előtt Szabó László olvasott ígét a diakónus szolgálatáról, és fűzött hozzá rövid magyarázatot.

Két igeszakasz is kiemelkedett az istentisztelet során: „Ha annakokáért helye van Krisztusban az intésnek, ha helye van a szeretet vigasztalásának, ha helye van a Lélekben való közösségnek, ha helye van a szívnek és könnyörültségnek, Teljesítsétek be az én örömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, egyugyanazon indulattal lévén; Semmit nem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván ti magatoknál. (Fil 2:1-3) „Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely a Krisztus Jézusban van. És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek. Vállald velem együtt a szenvedést, mint Krisztus Jézus jó katonája. Egy harcos sem elegyedik bele a mindennapi élet gondjaiba, hogy megnyerje annak a tetszését, aki harcosává fogadta. Ha pedig versenyez is valaki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez.” (2Tim 2:1-5)

Imádkozzunk felavatott testvérünk fejlődéséért, kitartásért a szolgálatban, és ne feledkezzünk meg az erdélyszerte működő magyar nyelvű cigánygyülekezetekről! (Gönczi Géza)

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605